

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Iurisdictionum, Iudiciorum, & Criminum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CLX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96538](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96538)

ordinatum, q̄ statuta artium, quæ in posterū fierent, non valeant, nisi fuerint à superioribus confirmata, quia respondetur primo statuta brentatorū maximè in casu nostro fuisse à superiore potestate habere confirmata. Secundo dico ordinationem prædictā intelligi de statutis factis postea, & non antea, cum legem futuris, & non præteritis imponat c. fi. de consuet. & iō dicta ordinatio non extenditur ad statuta brentatorū prius facta, quæ à lege confirmata dicuntur, ut supra, & minus ad statuta, de quibus in literis dicti Reuerendiss. Legati, in quibus inter alia illud quoq; statutum, & cautū reperitur, q̄ de cætero quicunque voluerit in dicta societate poni, & describi, non possit in ea poni, neq; aggregari, nisi primo fuerit legitime scrutinatus, & ad fabas albas, & nigras p̄ maiorē partē fabarū obtinuerit, quod statutū tantū ualidū, & auctoritate Legati roboratū in aggregationibus quorumcunque uolentium dictam societatem ingredi seruandum est, cum sit in uiridi obferuantia, nec illi fuerit derogatum. Et hæc pro informatione præsentis causæ sufficiant. Laus Deo.

S Y M M A E.

- 1 Promissio inferens præiudiciū iuri acquisito ex re iudicata est exorbitans, odiosa, & contra regulas iuris, & propriè in casu suo intelligenda; nec ad dissimilem extendenda nu. 5.
- 2 Lex, statutum, aut dispositio maximè à regulis iuris exorbitans aliquid disponens, præsupposita certa qualitate, locum non habet, nisi qualitas illa concurrat.
- 3 Statutum, in quo quis se findat, locum non habet, nec prodest, nisi qualitates omnes statuti concurrant, & verificentur.
- 4 Qualitas restringit subiectum.

E P I T O M E.

PROVISIO, q̄ notarij infra tres menses deposito suo officio, vel à die latæ sententiæ teneantur, & debeant in publica forma sententias, & alia acta describere, & apud camerā ponere, alias careant uiribus, & effectu, & nullius sint momenti, locum habet in sententijs descriptis, & rogatis à notarijs, quorum officium certo tempore finiretur, & non ab ijs, qui officium ad vitam, & perpetuo haberent.

CONSILIVM CLIX.

VAESTIO est in præsentī cā, quib. in sententijs locum habeat prouisio quædam, qua cauetur, ut notarij infra tres menses deposito suo officio, vel à die latæ sententiæ teneantur, & debeant in publica forma sententias, & alia acta describere, authenticare, & apud camerā ponere, alioquin careāt uiribus, & effectu, nulliusq; sint momenti: dixi concludendū esse, eā dūtaxat habere locū in ijs sententijs, quæ ab ijs notarijs actorū descriptæ reperirentur, quorū officiū certo tpe finiretur, nō aut in sententijs descriptis, & de quibus rogati essent notarij, qui officiū ad vitā, & sic perpetuo haberent, ueluti sunt notarij actorū palatij, & curiæ Reuerend. do. Legati, seu Gubernatoris Bononiæ, vt ex uerbis dictæ prouisionis inferri pōt: nā ex quo p̄ prouisio hæc est exorbitans, & odiosa, quia per eā inferitur præiudiciū illi, cui ex re iudicata ius fuit acquisitū, & actio; atque est p̄ iuris regulas, quæ uolūt, re iudicatam facere ius inter partes, c. quod ad consultationē, & c. cum inter de re iud. cum ibi not. & p̄ rotum, C. de re iud. l. fi. C. senten. rescin. non posse, l. 1. ff. de re iud. cū similibus, idcirco debet propriè intelligi in casu, in quo loquitur, & præsuppositis terminis, ac qualitatibus suis: p̄ quando. n. lex, uel statutum, aut alia dispositio maximè à regulis iuris exor-

bitas aliquid disponit, præsupposita certa qualitate, locum non habet, nisi qualitas illa concurrat, ut supponunt Abb. & reliqui in c. cum uenisset, di. & hoc clarius uoluit Bar. in l. 1. in princ. & p̄ator per illum text. ff. ne quid in loco publico And. in c. 1. de homic. in 6. Alex. in cō. 1. de i. 1. Soz. in consil. 57. lib. 3. in 7. col. ubi inquit, q̄ dans se in aliquo statuto probare debet, q̄ qualitates statuti concurrant, & verificentur, quin statutum non prodest, nec locum habet, per cum, qui plura allegat; nam, p̄ vt ait Godefr. in consil. mihi nu. 56. qualitas restringit, l. ea tamen, l. hoc legatum, ff. de lega. 3. c. c. mus, l. 4. q. 6. c. fuscipit de rescrip. in 6. c. & c. cui non de præb. eod. lib. Sed dicta proquitur de notarijs, quorum officium est ad ui depositi suo officio, uel à die latæ sententia tres menses teneantur, & debeant in publico, & c. ergo locum non pōt sibi uendicare in notarij officium ad uitam, ac perpetuum habentes, uerba prouisionis non conueniunt, & cuius conueniunt, nec eius dispositio Bal. in l. 4. quis omitt. cau. test. l. si seruum. s. non dixit. p̄ de acq. hæc. cum simil. Præterea cum dicta sit odiosa, & exorbitans, ut supra, non debet casum dissimilem, & diuersitatis rationem extendi c. quæ à iure de regulis iuris in 6. l. de uiro, ff. sol. matr. cum alijs: sed alia ratio in notarijs ad tempus, quorū officiū finitū dī, ut sunt notarij actorum, qui ad officium guntur, & alia rō est in notarijs, qui non eliguntur, sed ad eorum uitā ex privilegio iuris constituuntur; qm̄ primi teneantur sententias alia acta in publica forma apud cameram ponere finito corū officio actorū, & sententiarum perdat, prout facili euenire pōt, ut ipsū longissimi tēporis uerisimiliter iugiter fuissent illi notarij, qui tēpore latæ sententiæ ad officiū actorū deputati, cum quolibet actio, & mutatio nouorum notariorū fieri cōtinerit: quæ rō cessat in notarijs, quorum officium ad eorum uitam perpetuum, & duraturum uidenter apparet, q̄ prouisio prædicta solum notarijs, qui temporale officium, & non perpetuum habent, locum sibi uendicat. Laus Deo.

S Y M M A E.

- 1 Promittens factum alienum cum iuramento, & per iuramentum faciendo quicquid potuit panam, & periculum sustinet.
- 2 Promittens aliquid infra certum tempus facere, si non faciat, aliquid aliud per partem aduersam faciendi, non cogitur in mora ante illius conditionis implementum.
- 3 Nec contra promittentem actio competit, nisi prius ex parte promittentis implendum pro parte sua impleuerit, uel se adimplendum obtulerit.
- 4 Verba cum hoc important conditionem ante factum implendam.
- 5 Mora ultima nocet.
- 6 Promittens factum alienum absque interpellatione tenetur ad quid.
- 7 Et quando etiam interpellatio requiritur.
- 8 Dies quod interpellat pro homine quādo sit uerū, et quādo sit falsum, non interpellat.
- 9 Interpellatio requiritur, quādo aliquid ad aliam partem est faciendum, nec obligatus facere tenetur, si non est factum.
- 10 De præterito in præsens non presumitur in præteritum, nisi sit in instrumentis.
- 12 Fideiussores non est uerisimile uoluisse se duntaxat, & non quam principales, obligare.
- 13 Impubes, etiam si sit filius, in obfidem dari non potest.
- 14 Dare liberum hominem, ac etiam proprium filium, non potest, nisi sit in obfidem est à iure reprobatus, & per hoc non potest.

supposita certe
alitas illa concu
in e. cum venisse
at. in l. i. in princ.
e quid in loco p
Alex. in c. 2. ad
7. col. ubi inquit
probare debet
ant. & veritatem
st, nec locum hab
nam, t. v. au. G
qualitas restringi
a, ff. de lega. 1. c.
de rescip. in 6. q.
lib. Sed dicta p
m officium est d
la die late senten
debeant in publi
sibi vendicare in
perpetuum habere
nuent, & c. u
positio Bal. in l. a
um. §. non dixit
aterea cum dicta
ut supra, non deb
eritatis rationem
gulis iuris in 6. l.
aliis: sed alia ra
orū officium fini
um, qui ad offic
taris, qui non at
uit ex privilegio
mi tenentur sent
na apud camerac
dri, & sententia
e euenire possit
uerisimiliter igno
re pōre late senten
i, cum quolibet
notariū fieri co
rijs, quorum offic
um, & duraturum
fio pcedit solam
cium, & non pō
cat. Laus Deo.

EPI TOME.
A poena promissa tam in facto alieno, q̄ in suo
modo, & ex qbus causis ipse promittens, ac et sui
liberos excusentur, & liberentur, hic habetur.

CONSILIVM C. LX.

LIVSTRISIME, & Excellentissime Prin
ceps, requisitus pro parte tuā Excellētie
Illustrissimæ, ut super controuērsia, seu li
te coram ea uertente, meam sententiam,
quales super infra scripto negotio inter ipsos liti
gantes partes in iudicando esse debeant, dicerē ue
niam, qua in causa ius est positum, uel, ut dici solet,
ex quibus oritur, l. si ex plagis, §. in elio, ff. ad l.
equali obligationem, §. ex facto, ff. de actio. & obli
gationem, cum in facto summa questionis consistit, & de
iure, & c. tua nos, extra de sponfal. scriem facti,
quod ex verbis capitulorū, & ex alijs scriptis utrius
que partis mihi exhibitis percipere potui, prius subij
ciat. Inter illud. do. lo. Franciscum Sanseuerinum,
qui nec Parmæ captus detinebatur, ex una, & Il
do. lo. Franciscum de Andalotto nobilem gallum,
ut supra, non debet
eritatis rationem
gulis iuris in 6. l.
aliis: sed alia ra
orū officium fini
um, qui ad offic
taris, qui non at
uit ex privilegio
mi tenentur sent
na apud camerac
dri, & sententia
e euenire possit
uerisimiliter igno
re pōre late senten
i, cum quolibet
notariū fieri co
rijs, quorum offic
um, & duraturum
fio pcedit solam
cium, & non pō
cat. Laus Deo.

M. AE.
in iuramento, & p
nam, & peritiam e
m tempus facere s
ex sam faciendi, non
is implemen
competit, nisi prius
plenerit, vel se ad
itionem ante factum

que interpellatione
equiratur.
de quādo sit ueri, et p
aiquid ad aliam
tus facere et tene
semitur in p
uoluisse se dicit, &
bisdem dari non poss
am propriam suam
re reprobatur, & p

factum alienum promississe, cum hac liberatio non
ab eo, sed à Sacra M. Caf. uel à suis agentibus depen
deat: satis igitur fuit ipsi Sanseuerino querere, & cu
rare, q̄ dictus Andalottus liberaretur, put notoriū
esse præsupponitur Sanseuerinum fecisse, & curauit
se ad effectum, ut dicatur dictam suam promissionē
etiam iuratam adimpleuisse, quamuis effectualis li
beratio sequuta nō fuerit, ut tradunt cōiter scriben.
Alex. las. & alij, in l. stipulatio ista in prin. in §. limita
tione, ff. de uerb. obliga. iuramentum enim in hoc
casu recipit naturam obligationis, super qua inter
ponitur, arg. l. si. C. de non nume. pecun. & ideo non
operatur, q̄ p mittens præcisē teneatur, ut ille, cuius
factum promissit, præcisē faciat, se solum q̄ promit
tens obligetur facere, & curare, q̄ ille faciat, ut ibi:
Immo etiam in casu, quo is, qui factum alienū cum
iuramento promissit, adiecit etiam poenam, si nō
fieret, cuitar poenam, si solum fecerit, & curauerit,
quantū in se fuit, q̄ ille, cuius factum promissit, fac
ret, licet nō sequatū sit illud factū, ut uolunt do. An
to. Abb. & docto. magis cōiter, in c. ex literis, extra d
iure iuran. difficultas enim excusat à poena, l. si uehē
da, §. i. ff. ad l. rhod. de iactu. l. 2. §. i. ff. si quis cautio. se
quitur Feder. in consi. 122. Martinus facturum se p
misse, Bar. in consi. 235. Martinus, qui refert dictum
consilium Federici, de verbo ad verbum, & ab eadē
sententia non recesserunt do. Ant. & Abb. in c. gem
ma, extra de sponfal. col. pen. allegando Feder. & est
bona gl. in c. significātib. in gl. in si. extra de offi.
deleg. quā Abb. ibi in si. uer. notat, & las. fatetur hāc
sententiam ab oibus canonistis receptam fuisse: &
licet ipse in d. l. stipulatio ista, nu. 10. ab ea recedere
tentauerit, tñ in iudicando illi est adhaerendū, ut asse
runt lo. An. Abb. & alij, in c. i. circa si. extra de cōsti.

Ex hoc ergo capite, q̄ Sanseuerinus non fecerit cū
effectū liberari illud. do. Andalottum, nō dicitur p
iurium, nec poenā scutorum quindecim millium in
curuisse, & ideo ob hoc nō potuit contra eius fidei u
fores agi, qui in plus obligati dici nō possunt, l. si à
reo, ff. de fideiuss. & §. fideiussores, in l. i. eo. tit. q̄ i
ex illo alio capite, in quantum Sanseuerinus in casu
quo infra octo hebdomadas cum effectū liberatio
nem Andalotti obtinere non posset, promissit infra
uiginti dies se constituere, & ponere in carcere in lo
co Castiglioni in manibus Reuerendissimi Card
nalis dicti loci, & ultra etiam promissit ponere unū
filium suum legitimum pro obside in ciuitate Parmæ,
non censetur contrauenisisse, nec in poenam seu
torum quindecim millium incidisse, primo quia se
cundum ea, quæ mihi proponuntur, Sanseuerinus
filium suum pro obside in ciuitate Parmæ posuit, ac
etiā qui ex t̄ quo nō simpliciter, & purē promissit se
infra uiginti dies, ut supra, constituere, sed sub cōdi
tione, si ante eius constitutionē procurator And
lotti, penes quem filius Sāseuerini pro obside datus
fuit, dictum filium obsidem in ciuitate Ferrariæ pon
ner, put, & ipsius Sāseuerini, & dicti obsidis ibi poni
intererat, & huius conditionis cūctus à facto dicti p
curatoris dependebat, qui illā nō adimpleuit, ergo
p eum, & nō p Sāseuerinū stetit dē, quominus infra
uiginti dies Sāseuerinus se nō cōstituerit, debuit enī
iple procurator ante dictā cōstitutionē ponere obsi
dē in ciuitate Ferrariæ. l. in testamēto, la. i. cū gl. ma
gna ibi, ff. de condi. & demon. Sāseuerino igit nō di
cūtur uiginti dies cucurrisse ad se cōstituendum, qm̄
prius dicta cōditio erat adimplenda, & iō Sāseueri
nus n̄ potuit dici in mora se constituēdi positus, l. ce
dere diē, ff. de uerb. signifi. §. omnis, & §. sub cōditio
ne, cū ibi not. in l. i. d. verb. oblig. Præterea t̄ cū dictus
procurator ante dictam cōstitutionē teneretur po
nere

nec

nere obfidem in ciuitate Ferraria, sequitur, q̄ ante, quā cōtra Sanfeuerinum, seu eius fideiufiores ageret, uel agere posset, debuit ostendere ante uiginti dies cōstitutionis se in ciuitate Ferraria obfidē posuisse, uel saltem se obtulisse actualiter paratū id facere, arg. l. Iulianus, §. offerri, ff. de actio. empti. & op timē facit rex. in l. apud cellsum, §. itē quæritur, ff. de excep. doli, ubi creditor, qui à debitore uult debitū exigere, prius realiter debet offerre debitori pignus qđ ab eo receperat, quāuis de iure pignus non sit debitori restituendū, nisi ipse prius debitū creditori soluerit, l. si rem, §. omnis, & §. si na. ff. de pigno. actio. illud ergo, qđ d iure erat ex post faciendū, debet prius fieri ad effectū, ut quis agere possit, ita in casu, d quo agitur, ad hoc, ut Illust. do. Andalotti, uel eius, pcuratori posset ius agēdi cōtra fideiufiores cōpetere; d̄ buit cōstare illū prius posuisse, uel paratū fuisse ponere obfidē in ciuitate Ferraria, ista enim fuit uolūtas cōtrahērium, ut ante, quam Sanfeuerinus uiginti dies ad se constituēdum currere inciperet, conditio illa ponēdi obfidē in ciuitate Ferraria esset per dictū procuratorem adimplenda, ut ex uerbis capitulorum apertē constat: & idē tēpus prādictum uiginti dierum Sanfeuerino nō cucurrit, nec lapsus illius temporis cum in mora potuit cōstitui, nisi postquam prāfatus procurator filium obfidem ad ciuitatē Ferraria conduxerit, arg. l. quāsum, ff. de conditio. & demon. lo. de Im. in l. quibus, §. termilius, ff. eo. tit. & ibi Barr. in l. i. eo. nam t̄ uerba illa cū hoc denotant, seu cōprehendūt factum futurum ante cōstitutionē adimplendum, & consequenter conditionē faciūt, & hoc penes me est indubitabile. ¶ Sed contra prādicta multum urget unū, in quo tota uis prāsentis cōsultationis uidetur consistere, quo resolutio, constabit, in quam partem sit inclinandū, nam si Illust. do. Andalottus, uel eius procurator ante cōstitutionē Sāfeuerini simpliciter promississet ponere obfidem in ciuitate Ferraria, & ex aduerso ulterius illi p Sanfeuerinū nihil fuisset promissum, planē ulterius hāsitandum nō esset, quin Sanfeuerinus, siquē fideiufiores essent ab onere soluendi scuta quindē milia absoluedi per prādicta: sed quoniam etiam ipse Sāfeuerinus ad effectum, ut obles tū ad ciuitatem Ferraria duci posset, procuratori Andalotti promissit facere, q̄ illis saluus conductus daretur, & nō eon stat huiusmodi saluum conductum datum fuisse, ergo uidetur per Sanfeuerinum stetisse, quo minus pcurator dictū obfidem ducere potuerit, cum prius dandus esset saluus conductus, quam procurator obfidem ducere, & sic uidetur per Sanfeuerinum stetisse, q̄ se nō constituerit per not. in d. l. in testamento, & quia t̄ ultima mora nocet, l. si seruum, §. sequitur, & l. si ita quis, §. scia, ff. de uerb. obligatio. & t̄ quando quis pmisit factū alienū, ut hoc in casu promissum fuit facere, q̄ daretur saluus conductus, quis teneretur facere, & curare, ut dictum est, & in tantum ille teneretur facere, & curare, q̄ absque eo, qđ aliter interpellatur, tenet, ut colligitur ex not. p Bal. in c. i. §. ad hęc uerbi. nota, q̄ si quis, hic finitur lex, & incip. consue. in usu feudo. Quare cum non constet de aliquo facto, nec de aliqua cura Sanfeuerini p obtinēdo saluum conductum, ipse fuit in mora, & non pcurator Andalotti, qui non debuit illum aliter interpellare. Verum prādictis pro parte Sanfeuerini responderi potest, q̄ Sanfeuerinus non debuit curare consequi, & habere saluum conductum, nisi prius esset à dicto procuratore interpellatus, nam cū saluus conductus esset dādus, ut procurator tūte posset obfidē Ferraria cōducere, pcurator ipse debuit inuestigare, an itinēra eēnt tuta, nec ne, & si cognouisset periculū immi

nere, debuit Sanfeuerinum interpellare ad saluum conductū cōcedendū, aliās nō potuit dici in mora, quoniam t̄ qñ quis tenetur ad faciendū, & sic facere, & curare sub conditione, & in mora lapsus dies, & per euentū cōditionis non tenetur mora constitui, nisi facta interpellatione, ut arg. uno contextu quem obligari, & in mora rui, & idē ultra q̄ conditio fuerit adimplenda, ruit etiam interpellatio, l. quod dicimus, ff. de pigno. Bar. in l. ita stipulatus la grande, col. 3. & r̄ies, la i. ff. de uerb. obligat. sed Sanfeuerinus sit se constituit infra uiginti dies, si ante cōstitutionē suam pcurator Andalotti duxerit obfidē ratē Ferraria, ergo nō potuit dici t̄ mora fuisse, di, etiam q̄ illa cōditio fuisset adimpleta, & esset tēpus uiginti dierum, nisi etiam de se dō interpellatus fuisset. ¶ Nec obstat qđ interpellat pro homine, l. magnā, C. de cōtrahē. mitti. stipul. cum uulgaribus, l. quia illud est, quando promissio facta esset in diem adimplendus si etiam sub cōditione, nā tunc nec euentus nec conditionis debitorē in mora cōstituit, quiritur etiam interpellatio, ne cōtingat, ut est, eodem tēpore quem obligari, & in mora tui, ut supra, & habetur per Decium, in c. 3. At in casu nostro nondum lapsus fuit uiginti dierum, quod incipere debebat à dicto procuratore obfidem Ferraria cōducisset, nec cōducendo, ut supra, fuit adimpleta, nec interpellatio debito tēpore facta fuit Sāfeuerino, sitū ēdō, ergo nullo modo potuit dici in mora constituendi, & idē nec cōtra ipsum, nec cōtra fiores agi potuit, arg. l. mora, ff. de uerb. obligat. not. ¶ Nec aduersatur, q̄ cōditio de cōducendo obfidem Ferrariam, quē à facto dicti pcurator debet, dicebatur etiā à facto Sanfeuerini de se, & cum per ipsum steterit, quia nō fecit saluum conductum cōcedi, est illi imputandū, ut supra, q̄ quia respondetur, q̄ t̄ Sāfeuerinus tenebatur saluum dari saluum conductū ad utilitatē propriam, ut tūte posset obfidem conducere, & tūte dā tacita cōditione, si pcurator uoluerit, daretur illi, qui obli dem cōducere deberet, & tūte nō posset Sāfeuerinus uerisimiliter ignorare potuit, nō pertineret hoc scire, nec inuestigare, not. ijs, quā tēpore uariantur, nō prāsumitur, q̄ pto in prāsens, c. in prāsentia, extra de probat. in l. ex persona, C. eo. tit. sed ad dictum processabat hanc curā, & diligentia habere, & debuit Sanfeuerinum interpellare ad saluum conductū cōcedendū, si cognoscebat itinēra nō eēnt tuta, arg. eorum, quē supra dicta fuerūt, & infra dicitur, & idē cum Sanfeuerinus nō fuerit cōlat, nō potuit ēt dici in mora cōcedendū, l. cōcedi saluū conductū, arg. eorum, quē supra dicitur, Bar. in d. l. ita stipulatus, in 3. q. prin. & l. cōfisi. 2. Rursus in facto prāsupponitur, q̄ sit, ipse Illustrijs. & Excellentis. Dux mētia, spectione pcessus scire poteris, q̄ Sāfeuerinus factū alienum tenebatur, & sic solū facere, q̄ saluus conductus à superiore huiusmodi pcuratore cōcederet, faciēdo, & curādo, q̄ potuit, & oē id, ad qđ erat obligatus, quia daretur saluus conductus, & sic ex parte sua uuit, arg. eorū, quē habēt in d. l. stipulatio, l. p Alex. & Mod. cū alijs iā supra deducis, pto. Præterea t̄ cū saluus conductus esset ad utilitatē d. pcur. ut supra, ut ruit obfidē ciuitatē Ferraria cōducere, Sāfeuerinus, q̄

S V M M AE.

- EPITOME.

QUERELAM fundatam super imputatione nō ha-
bente ortum à prouidis, honestis, & fide dignis pro-
nis, & pro talibus cōiter habitis esse reluciendā, & non
infamare, neque grauare, & mētionē generalē, indeter-
minatam,

minatam, & incertam, item eam, quæ est euidenter falsa, nec non illa, quæ est fundata super duobus copulatiue, quorum alterum non sit uerum, esse nullam, & nullius momenti, & consequenter non attendenda, nec aliquem afficere, aut grauari, sed esse talem, cui citra grauen honoris, & bonæ famæ non sit respondendum, hic demonstratur.

CONSILIVM CLXI.

RAESENS negotiū, super quo uerba sum facturus, arduum quippe, & graue cēsum est, cū de cōseruatione honoris, & bonæ famæ Illustris. Comitū Sfortiæ de sancta Flora, & Sfortiæ de Palaucinis sit agendum, nam causa honoris, & bonæ famæ honestorū uiro- rum maior est, quā sit causa propriæ necis, auctore Paulo iurecōsulto, in l. isti qdē, §. pen. in fi. uer. ff. de eo, quod met. cau. dicente, metum infamie lōgē maiorem bonis uiris esse debere, quā metum mortis: & in hoc rectius loquutus uidetur Paulus, quā Martianus, in l. iusta, ff. de manumiss. uindic. q. non maiorem, sed æqualem esse causam in famie, & causam uirtutis uoluit, q. quod quidem uerum esse intelligeremus non in bonis, & honestis hominib. sed in humilioribus. Hinc Paulus dixit, honorem meum nemini dabo, & qui famam suam negligit, crudelis est, c. nolo 12. q. 2. & gl. in c. 2. de purga. cano. nec dolo caret, q. honorem suum omittit, l. iulianus, §. i. ff. si qs omis- sa cau. testa. & t. secūdu Cyn. in l. 1. C. unde ui, & Bal. in c. 1. §. si quis hominē, de pace tenēda, & Bar. & Moder. in l. ut uim, ff. de iusti. & iure, unicuique licitum est honorem suum armis defendere nō secus, quā si uitam propriā defenderet; & hoc modo se defendendo si aduersarium occideret, pœnam non mere- retur, quia iusta, & necessaria defensio esse cense- retur, & propterea iuxta c. ubi periculum, de electio. in 6. cautius est in hac re, & causa agendū, in qua licet sciam ab alijs doctissimis aduocatis honori præfatorū Comitū de sancta Flora, & de Palaucinis ita abundē satisfactum esse, q. res alia non indigeat sup- plemento, & frustra labore, qui solem facibus illustra- re conetur, tamen quia ueritas magis agitata magis splēdescit, memor illius, quod uulgo dici solet, ami- cū Plato, amicus Socrates, sed magis amica ueritas, aliqua subijciam: & quoad primum articulu, an pri- ma mentio ab Illustri domino Ludouico Rangono data sit generalis, & indeterminata, & cōsequenter an dictos Illustris. de sancta Flora, & de Palaucinis afficiet, illorumque honorē adeo aggrauet, ut ipsis incumbat onus armis bonā famam, honoremq. suū defendendi, concludendum esse arbitror ad fauorē dictorum de sancta Flora, & de Palaucinis, nā præ- suppono, q. quamuis narratiua primi libelli, seu rogi tus præfati Illustris Comitū Ludouici uideatur par- ticularis, & determinata, tñ mentio data se ad illā nō refert, cum fuerit generalis, & indeterminata re- spectu causæ, & personarū, & t. quando in eadem di- spositione apponitur dispositio, seu clausula specia- lis, & nominatim facta, & clausula generalis, ac inde- terminata, nūquam sub generali dicitur includi spe- cialis, seu nominatim facta, ut in l. sanctio legum, ff. de pœnis, & l. doli clausula, ff. de uerb. obligatio. Nō uidentur ergo mentiti Illustris. Comes de sancta Flora, & de Palaucinis, sed illi, si qui sint, qui attri- buerint, & affirmauerint aliquid, quod non sit, & q. aliquo modo honorem Comitū Ludouici de Ran- gonibus grauerint. Præterea Comitū Ludouico non constat, nec constitit eo modo, quo de iure de- buit constare de asserta imputatione tractatus sibi iniuncta, de qua in prima parte sui libelli sit mentio, ideo super illa non potuit, nec debuit fundamentū

aliquid facere ad effectū querelandi com- fecit, cum enim simus in causa multum ex- dua tam respectu assertæ imputationis, & etiam respectu nominationis Illustris. strenuorum uiro- rum Comitū de sancta Flora, & de Palaucinis, debuit habere certam, firmam, petitam informationē à prouidis, & honestis, qui pro certo sint, & communiter reputentur gni, alias ipse non debuit credere, nec se præsupponere, & eius querela tanquam in- non legitimè facta est reiicienda, c. qualiter do il 2. extra de accusatio. c. in cunctis, 11. q. cum in iuuentute, de purgatio. cano. & c. 2. quest. 7. & t. nisi de infamia, & imputatio- uel criminis per prouidos, & honestos uiro- terit, quis se purgare nō tenetur, ut in c. con- glo. de purga. cano. ergo Comes Ludouicus ui- bui esse tam credulus, q. ex dicto quodlibet fuerit, nisi tales fuerint, quibus fides adhibe- ut not. in c. si presbyter à plebe. 2. quest. 4. Ne- cit, q. ipsi Comitū Ludouico uisi fuerint, nisi etiam communiter tales habiti fuerint, ribus proximè allegatis, nam quando iura- testes idoneos, honestos, & fide dignos, q. prius de illorum qualitate, bonitate, & clare constet, alias fides illis non esset adhibe- uolūt Bar. & Ang. in l. 1. §. si quis neger in quemadmodum testam. aper. Ang. in l. 2. tit. Petr. de Anchar. in consi. 234. Bal. in l. 1. uer. liber. & Dec. in consi. 37. col. 4. & in extra de appellatio. & est communis senten- tentia. Quod autem in hac specie Comitū- cus debuerit informationem habere ab honestis fide dignis, constat ex prædictis, nam summa- dua, & graui, & in qua de honore, famæ, & rum Illustris agitur, ut dictum fuit, ut in l. 1. iter, & quando, d. c. nos inter, c. si testes in §. 1. cum sequentibus, 4. quest. 3. & 4. Cum alijs supra deductis: Hinc si quis Bar. pillo, §. si quis, ff. de noui operis, nunciatio- minore, §. plurimum, ibique Alex. in opus- quis, q. credere uiris honestis, & fide dig- iustā cām credendi, & qui illis credit, excusatur in l. indicia, C. de rei uendicatio gl. in l. 1. bus, ff. de conditio. & demonstra. Bal. Arg. in l. 1. in princi. ff. de eo, per quem factum est ergo constare illos fore honestos, & fide dig- non apparet, qui fuerint illi homines, a quo- mes Ludouicus, notitiam habuit, igitur ratio- de digni, nec ne, constare non potest: & t. tales, non est relatio ipsius credendum, quod- quodammodo testis in causa sua contra testem, & ibi gl. ff. de testibus, & in l. omnibus, C. de testib. Rursus quando contra aliquem libellus re- rela proponitur, narratiua non debet esse im- ratione, sed sola conclusio, c. ex parte, B. de peren. c. cū ad sedem cum ibi not. de rebus ap- Cyn. in l. cū te, C. de probatio. & t. Bal. in l. de eden. ueris. circa secundum, & c. inquit, p- sio declarat libellum, & si uerba cōclusionis in- bia, tunc ea tanquam generalis non debet con- quia t. libellus, seu eius conclusio non debet ge- neralis, sed certa, quoniam omnis generalis ob- obscuritatem, c. pen. de confir. uel. uel. in l. de dei, ff. de iure fisci, & in l. tradendis, ff. de ter, & obscurè ponatur, arg. l. de arate, ff. de terrog. actio. & ideo t. gñalitas uisitat. l. c. solut. l. 1. ambiguo, ff. de rebus dubijs, Bar.